Inskriftens slut: : **man** : **mist** : **uniþik** · är förkortad ristning, som utförd förekommer B. 1000, L. 1272 Transjö **mana** : **mesr oniþikʀ** och B. 1008, L. 1267 Rörbro **mana** : **mistr** : **uniþikʀ**, båda i södra Småland, eg. 'av människor den störste oniding', alltså 'den allra förträffligaste karl'.

Översättning: Tunna satte denna sten efter sin man Torfast. Han var av människor minst en niding.

Sista satsen utgör två allitterérande verser:

Vas hann manna
mæstr ōnīðingʀ.

---

78. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXV. Fig. 3.

Litteratur: W. 146; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 65; *Reseber.* 1870, s. 42, teckn. pl. VII; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum.

Vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870 upptäcktes på golvet under tornet en kalkstenshäll med ornament och runorna — **oþan** :, följda av ett tomrum och alltså bildande inskriftens slut. Denna ställning äger ock ofta ack. sing. mask. *gōðan* 'god', oftast fogat till *faður sinn*, stundom till andra huvudord. Fragmentet brändes till kalk.

79, 80. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXV. Fig. 4, 5 (efter C. F. Nordenskjöld).

Litteratur: W. 147; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 66; *Reseber.* 1870, s. 42, teckn. pl. VII; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum.

När vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870 kalkstenen från tornet skulle undanröjas, säger Nordenskjöld, upptäcktes två grifthällar, den ena (Ög. 80) endast försedd med slingor och den andra (Ög. 79) med både slingor och runor. Tyvärr blevo bägge stenarna av en vårdslös arbetare sönderslagna. Av runorna äro endast **iau** på ett stycke och **it** på ett annat i behåll, dock visar teckningen även ett **k** under **u** uti **iau**. Tydningen är omöjlig.
